

РЕШЕНИЕ

№ 2942

гр. София, 15.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 01.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **14086** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на Н. Р. Н. срещу мълчалив отказ на заместник - министъра на здравеопазването да се произнесе по заявление вх. № У.-К-52/03.06.2019 г. за признаване на професионална квалификация по регулирана медицинска професия.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ, като постановен в нарушение на материално-правните норми. Твърди се, административният орган не е установил служебно, а в резултат на това и не е събрал служебно необходимите доказателства, и не е съобразил обстоятелства, които са от значение за признаване на професионална квалификация на жалбоподателя. Възразява се също така, че ответникът е следвало да установи и приложи, по отношение на правата на жалбоподателя, действащият по време материален закон, а именно: в периода, в който е придобита медицинска квалификация и специалност – 1986 г. и 1994 г., е действал Законът за народното здраве /отм./. Според жалбоподателя неприложима в процесния случай е разпоредбата на § 3а, ал. 2 от ДР на Закона за признаване на професионална квалификация /ЗППК/ и разпоредбите на Наредбата за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалностите „Медицина” и „Дентална медицина” за

образователно-квалификационна степен „магистър”, на които се позовава административният орган. Твърди се също така, че жалбоподателят „по силата на национални закони, подзаконови или административни разпоредби”, като завършил обучение /през 1986 г./, преди датата на последващите промени в българското законодателство, „се ползва с придобити права” и следователно проведеното от него обучение „се смята за съответстващото на нивото на новото обучение” – по смисъла на чл. 27 от ЗППК. Жалбоподателят счита също така, че поканата да се яви на държавни изпити е незаконосъобразна и юридически абсурдна предвид гарантираното му и сега право да упражнява медицинска професия по реда на чл. 186, ал. 4 от Закона за здравето /33/ във връзка с чл. 4 – чл. 6 от Наредба № 35 от 29.11.2005 г. за упражняване на медицинска професия в Република България от чужденци, поканени на научен обмен между лечебни заведения. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени оспорения мълчалив отказ и се върне преписката на ответника за ново произнасяне, както и присъди направените по делото разноски.

Ответникът – ЗАМЕСТНИК – МИНИСТЪР НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО – редовно призован, в съдебно заседание не изпраща представител и не изразява становище по жалбата. В писмено становище по делото се оспорва жалбата и се излагат доводи за нейната недопустимост и неоснователност.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Жалбоподателят е подал до министъра на здравеопазването заявление вх. № У.-К-52/03.06.2019 г. с искане за признаване на професионална квалификация по регулирана медицинска професия лекар – специалист с цел безсрочно упражняване на професията на територията на Република България. Към заявлението са приложени: копие на документа за самоличност на заявителя; заверено копие на диплома от Университета в Л., Съединени американски щати /САЩ/, за придобитата степен „доктор по медицина”, ведно с нотариално заверен превод; заверено копие на диплома от Д. Ю., САЩ, за завършена стажанска програма за пластична, реконструктивна и лицево-челюстна хирургия, за дипломирани студенти, ведно с нотариално заверен превод; заверено копие на удостоверение на Американския борд по пластична хирургия, ведно с нотариално заверен превод; сертификат, издаден от Медицинския съвет на К. за притежавана квалификация „лекар и хирург”, ведно със заверен превод; удостоверение на Медицинския съвет на К., за липса на наложени административни или дисциплинарни наказания, свързани с упражняването на медицинската професия, ведно с нотариално заверен превод; медицинско свидетелство за добро физическо и психическо здраве, ведно с нотариално заверен превод; академични справки от Университета в Л., САЩ, ведно нотариално заверен превод и апостолирано; удостоверение за трудов стаж от Амбулаторен хирургичен център в Б., ведно с нотариално заверен превод; платежно нареждане за платена държавна такса; свидетелство за съдимост.

Във връзка с така подаденото заявление с писмо изх. № У.-К-52/10.07.2019 г. зам. министърът на здравеопазването е уведомил Н. Н. за решението на Комисията по признаване на професионална квалификация и специалност в областта на здравеопазването за необходимостта от представяне, съгласно чл. 78, ал. 2 от ЗППК, в

срок от два месеца на следните документи: 1. представяне копие на дипломата, издадена от Университета на Л. на 17.05.1986 г., което следва да е заверено по надлежния ред в съответствие с чл. 77, ал. 4 от ЗППК; 2. актуален /до три месеца от момента на издаването/ документ за наличие или липса на наложени административни или дисциплинарни наказания, потвърждаващ липсата на временно или окончателно отнемане на правото за упражняване на професията, заверен по надлежен ред и придружен с превод на български език, заверен по надлежния ред; 3. документ за идентичност на имената Н. Р. Н. и Н. Р. Н.. В писмото е указано, че при непредставяне на посочените документи в срок процедурата по признаване на професионална квалификация „лекар” ще бъде прекратена.

С молба вх. № У.-К-52/11.09.2019 г. Н. Н. е представил следните изискуеми документи: 1. заверена с апостил и нотариално заверена диплома от Университета на Л., САЩ, за придобита степен „Доктор по мезицина”, ведно с нотариално заверени преводи; 2. заверено с апостил и нотариално заверено удостоверение на Медицинския съвет на К. от 08.08.2019 г. за липса на дисциплинарни производства по отношение на д-р Н., свързани с упражняването на медицинска професия, ведно с нотариално заверен превод; 3. заверен с апостил и нотариално заверен сертификат от 14.04.1995 г., издаден от държавния секретар на щата К., за промяна на имената на Н. Р. Н. на Н. Р. Н., ведно с нотариално заверен превод; 4. заверена с апостил и нотариално заверена декларация от Н. Н. за идентичност на имена, ведно с нотариално заверен превод.

С ново писмо изх. № У.-К-52/25.10.2019 г. зам. министърът на здравеопазването е уведомил жалбоподателят за решението на Комисията по признаване на професионална квалификация и специалност в областта на здравеопазването, че на основание § 3а, ал. 2 от ДР на ЗППК министърът на здравеопазването предлага лицето да се яви на държавните изпити, посочени в чл. 12 от Наредбата за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалностите „Медицина” и „Дентална медицина” за образователно-квалификационна степен „магистър”, а именно: вътрешни болести; хирургически болести; акушерство и гинекология; детски болести; хигиена, инфекциозни болести и епидемиология и социална медицина. С молба вх. № У.-К-52/15.11.2019 г. Н. Н. по същество е възразил срещу предложението на зам. министъра на здравеопазването за полагане на държавни изпити, като се е позовал на съответните законови разпоредби, както и е поискал служебно да се изяснят всички обстоятелства от значение за признаване на неговата професионална квалификация. Към молбата е приложен и сертификат Серия А № 0641503/2008/H06740 от 09.07.2008 г., издаден от Службата за дипломи, утвърждаване и стандартизация към Министерство на образоването, социалната политика и атлетиката на Кралство Испания.

Като част от административната преписка по делото са представени и приети като доказателства и: Протокол № 358/28.06.2019 г. от заседание на Комисията за признаване на професионална квалификация по регулирана медицинска професия и/или на специалност в областта на здравеопазването и Протокол № 362/02.10.2019 г. от заседание на Комисията за признаване на професионална квалификация по регулирана медицинска професия и/или на специалност в областта на здравеопазването.

Със заповед № РД-01-124/25.04.2019 г. министърът на здравеопазването е възложил на зам. министър д-р Б. П. функциите на орган по признаване на професионални

квалификации по регулирани медицински професии и специалност в системата на здравеопазването /т. V/.

До разглеждане на делото в открито съдебно заседание и даване ход по същество, от страна на ответника, не е постановен изричен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, както и не са ангажирани доказателства в тази връзка.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 2 от АПК. Съгласно разпоредбата на чл. 84, ал. 1 от ЗППК органът по признаване взема решение за признаване или отказва да признае професионалната квалификация по съответната професия в срок до три месеца от датата, на която са подадени заявлението и всички необходими документи, въз основа на предложение на комисииите по чл. 79. В случаите когато се установи липса на документи или непълнота на представените документи, органът по признаване уведомява писмено заявителя да представи в срок до два месеца съответните документи, като в този случай срокът по чл. 84 спира да тече /чл. 78, ал. 2 от ЗППК/. В процесния случай заявлението за признаване на професионална квалификация е подадено от жалбоподателя на 03.06.2019 г., като с писмо изх. № У.-К-52/10.07.2019 г. от него са поискани да бъдат представени допълнителни документи, поради и което срокът по чл. 84 от ЗППК е спрял да тече. На 11.09.2019г. жалбоподателят е предоставил изискуемите документи, като с последващо писмо от 25.10.2019 г. административният орган е предложил на жалбоподателя да се яви на държавни изпити, на което предложение последният с молба вх. № У.-К-52/15.11.2019 г. е изразил становище за незаконосъобразност на предложението, Съдът намира, че считано от 11.09.2019 г., на която дата са били представени изискуемите от административния орган документи, срокът за произнасяне по чл. 84, ал. 1 от ЗППК е продължил да тече, като същият е изтекъл на 03.11.2019 г., от която дата е започнал да тече и едномесечният срок за оспорване на мълчалив отказ на зам. министъра на здравеопазването да се произнесе по подаденото заявление вх. № У.-К-52/03.06.2019 г., който изтича на 03.12.2019 г. Жалбата на Н. Н. срещу мълчалив отказ на зам. министъра на здравеопазването е подадена до съда на 29.11.2019 г., съгласно поставен върху нея вх. № У.-К-52/29.11.2019 г., поради което и съдът приема, че същата е подадена в срок. Доколкото липсва произнасяне на зам. министъра на здравеопазването към настоящия момент е налице формиран мълчалив отказ по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК, който представлява индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, и по отношение на който за жалбоподателя е налице правен интерес да го оспорва, доколкото същият не е удовлетворен, тъй като липсва произнасяне по искането му по чл. 77, ал. 1 от ЗППК.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е мълчалив отказ на заместник - министъра на здравеопазването да се произнесе по заявление вх. № У.-К-52/03.06.2019 г. с искане за признаване на професионална квалификация по регулирана медицинска професия лекар – специалист, подадено от Н. Н.. Не е спорно по делото обстоятелството, че жалбоподателят притежава диплома по медицина, издадена на 17.05.1986 г. от Университета в Л., САЩ, и придобита специалност „Пластична, реконструктивна и лицево-челюстна хирургия”, за което му е издаден сертификат от 01.07.1994 г. от Университета Д., С. К., САЩ.

Условията и реда за признаване на професионални квалификации, придобити в други

държави членки и в трети държави, с цел достъп и упражняване в Република България на регулирани професии, доколкото друго не е предвидено в специален закон или в правото на Европейската общност, са регламентирани в ЗППК. Професията „лекар” е регулирана професия по смисъла на § 1 от ДР на ЗППК - включена е в Списъка на регулираните професии в Република България, като достъпът до тази професия е подчинен на съответните закони, подзаконови и административни разпоредби. Съгласно разпоредбата на чл. 5, ал. 2 от ЗППК, признаването на професионални квалификации се извършва в съответствие с минималните квалификационни изисквания за упражняване на тези професии съгласно Директива 2005/36/ЕО. От приетия на основание чл. 6, ал. 1, т. 5 от ЗППК Списък за признаване на професионални квалификации за професията „лекар” е видно, че с него са въведени изискванията на посочената в закона европейска директива. Те се отнасят до наименованията на специализираните обучения по медицина и минималната продължителност по съответната специалност. Достъпът и упражняването на регулирана професия в Република България, когато е обвързана с притежаване на определени професионални квалификации, се признават от съответния орган при същите условия, които се прилагат към завършилите в страната граждани.

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че в процесния случай жалбоподателят е подал заявление с вх. № У.-К-52/03.06.2019 г. за признаване на професионална квалификация „лекар” пред компетентния орган, съпроводено от конкретни документи, изискуеми по чл. 77 от ЗППК. Доколкото по делото е приложена заповед № РД-01-124/25.04.2019 г. на министъра на здравеопазването /т. V/, то компетентен да се произнесе по заявлението на Н. Н. е заместник-министъра на здравеопазването, предвид делегирано на основание чл. 4, ал. 2 от ЗППК правомощие от компетентния съгласно чл. 4, ал. 1, т. 1 ЗППК министър на здравеопазването с цитираната заповед. В срокът, определен в чл. 84, ал. 1 от ЗППК, както и след представяне на 11.09.2019 г. от жалбоподателя на допълнително изискани документи при прилагане на разпоредбата на чл. 78, ал. 2 от ЗППК, заместник-министърът на здравеопазването не се е произнесъл по направеното пред него искане за признаване на специалност „лекар”, придобита в САЩ през 1986 г. При така установеното по делото безспорно е налице формиран от административния орган мълчалив отказ, представляващ бездействие на администрацията в случаите, когато административният орган има задължение да се произнесе по направено пред него искане. Този отказ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 58, ал. 1 от АПК и е приравнен към изричния такъв, тъй като не представлява само липса на волеизявление от страна на компетентния орган, а отказ да се издаде акт с посоченото от молителя съдържание. Като индивидуален административен акт същият подлежи на съдебен контрол, при който съдът преценява неговата законосъобразност предвид всички фактически и правни предпоставки, обуславящи претендираното право и евентуалните мотиви на органа да не уважи искането.

В процесния случай за административния орган е съществувало задължението да се произнесе в 3-месечен срок от постъпването на заявлението /чл. 84, ал. 1 от ЗППК/, като издаде удостоверение за признаване на съответната професионална квалификация по утвърден образец /чл. 84, ал. 3 от ЗППК/ или издаде мотивирана писмена заповед, с която да откаже признаване на професионалната квалификация /чл. 84, ал. 4 от ЗППК/. В тази връзка следва да се има предвид също така, че

представените по делото писмо изх. № У.-К-52/25.10.2019 г. на зам. министъра на здравеопазването, с което се прави предложение на жалбоподателя да се яви на държавни изпити, както и последвалата молба вх. № У.-К-52/15.11.2019 г. от Н. Н., с която последният е възразил срещу полагането на държавни изпити, не обосновават извод за наличието на висяща административна преписка по процесното заявление. При липсата на акт за прекратяване на процедурата по признаване на квалификация по реда на чл. 78, ал. 3 от ЗППК следва да се приеме, че органът дължи произнасяне по отправеното заявление с вх. № У.-К-52/03.06.2019 г. Бездействието на административния орган е в противоречие с нормативните изисквания за постановяване на изричен административен акт, каквито безспорно са установени в разпоредбите на чл. 84, ал. 3 и ал. 4 от ЗППК.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че така подадената жалба е основателна и доказана и като такава следва да бъде уважена, а мълчаливият отказ на зам. министъра на здравеопазването, като незаконосъобразен следва да бъде отменен и преписката върната на административния орган за произнасяне с мотивиран индивидуален административен акт.

С оглед изхода на делото и доколкото в настоящото производство от процесуалния представител на жалбоподателя е претендирано присъждането на разноски по делото, то ответникът следва да заплати, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателя сумата в размер на 2 581.33 лева, съгласно приложен по делото списък на разноските.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. Р. Н. мълчалив отказ на заместник - министъра на здравеопазването да се произнесе по заявление вх. № У.-К-52/03.06.2019 г. за признаване на професионална квалификация по регулирана медицинска професия.

ВРЪЩА делото като преписка на ЗАМЕСТИК – МИНИСТЪРА НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО за произнасяне по заявление вх. № У.-К-52/03.06.2019г., подадено от Н. Н., съобразно мотивите на настоящото решение в едномесечен срок от получаване на преписката.

ОСЪЖДА МИНИСТЕРСТВО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО да заплати на Н. Р. Н. сумата в размер на 2 581.33 /две хиляди петстотин осемдесет и един лева и тридесет и три стотинки/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в

14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: